REGERINGSRÄTTEN

RR RÄTTSFALL

Återställande av vattentillförsel.

Besvär av TI angående lantbrukaren L:s inkomsttaxering år 1955. — L. hade tidigare på sin jordbruksfastighet haft vattenledning från sin damm till ladugården. Sedan vattenledningen rostat sönder, hade L. i en å fastigheten befintlig bergbrunn installerat en djupsugare, varefter vattnet i brunnen räckte till också för ladugården. — PN, som ansåg att installationen av djupsugaren var att anse såsom nyuppsättning, vägrade avdrag för kostnaden, 240 kr. — Hos KR framhöll L. att kostnaden för reparation av vattenledningen skulle ha uppgått till högre belopp. KR medgav avdraget. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/1 1960.)

Omläggning av elektriska ledningar.

Besvär av torpägaren L. angående inkomsttaxering år 1954. — Vid beräkning av sin inkomst av jordbruksfastighet yrkade L. avdrag med 551 kr för kostnad för omläggning av el-ledningar till högre spänning. PN vägrade avdrag, enär utgiften ansågs hänförlig till icke avdragsgill förbättringskostnad. KR: ej ändring. RR yttrade: I målet är upplyst, att omläggningen av ledningarna föranletts av att strömleverantören ämnade ändra leveransen till att avse ström med en spänning av 220 volt mot förut 127 volt. På grund av vad i målet förekommit får vidare antagas, att de gamla ledningarna, även om de vid oförändrad spänning icke varit i behov av förnyelse, likväl varit otjänliga för den högre spänningen. Enär vid sådant förhållande ifrågavarande kostnad får anses avdragsgill, finner RR etc. (RR:s utslag den 13/1 1960; en ledamot ville ej ändra.)

Anm.: Jämför Wennergren i Skattenytt 1959 s. 220.

Kostnader för personbil i jordbruk.

Besvär av lantbrukaren L. angående inkomsttaxering år 1954. — L., som redovisade inkomst av jordbruksfastighet efter bokföringsmässiga grunder, yrkade avdrag för personbilskostnaden med 1.269 kr, motsvarande hälften av totalkostnaden under beskattningsåret. L:s fastighet hade ett taxeringsvärde av 204.800 kr, en åkerareal av 70 har och ett skogsskifte om 20 har, beläget 25 km från gården. Avståndet till de längst bort belägna fälten var c:a 2 km, till järnvägsstation och post 4 km, till järnhandel 20 km och till smedja 15 km. L. framhöll, att tidsvinsten på grund av användningen av bilen medfört att han kunnat sköta gården med endast en anställd. L. erhöll avdrag med yrkat belopp. (RR:s utslag den 2/3 1960.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33

Värdeminskning av byggnad.

Besvär av TI angående Fastighetsaktiebolaget S:s inkomsttaxering år 1955. — PN medgav bolaget avdrag för värdeminskning av byggnader å en fastighet, som bolaget inköpt år 1952 för c:a 9 milj. kr, med 1,5 % av ett beräknat anskaffningsvärde av 3.316.716 kr. Sistnämnda belopp motsvarade fastighetens före år 1955 åsatta taxerade byggnadsvärde, 1.740.000 kr, ökat med de ombyggnadskostnader bolaget haft under åren 1953 och 1954 eller tillhopa 1.576.716 kr. (År 1955 höjdes det taxerade byggnadsvärdet till 2.690.000 kr.) — KR medgav avdrag för värdeminskning med 2 % av ett till 5.176.716 kr beräknat anskaffningsvärde. — Hos RR yrkade TI, att avdraget måtte nedsättas till 2 % av 3.316.716 kr. — RR biföll yrkandet, enär anskaffningsvärdet å omförmälda byggnader icke i målet styrkts och en beräkning av avdraget på grundval av taxerade byggnadsvärdet skulle medföra lägre avdragsbelopp än nu vore fråga. (RR:s utslag den 9/3 1960.)

Anm.: RR har alltså inte godkänt metoden att mellan de allmänna fastighetstaxeringarna beräkna avskrivningsunderlaget på grundval av gällande taxerade byggnadsvärde med tillägg för havda ombyggnadskostnader. Med sitt skrivsätt torde RR ha velat utmärka, att värdeminskningsavdrag bör beräknas antingen på det taxerade byggnadsvärdet eller på ett styrkt anskaffningsvärde men inte på en kombination av beräkningssätten. Jämför för övrigt Skattenytt 1960 sid. 107 ff. I RÅ 1953 not. 1265 medgavs visserligen avdrag på ett avskrivningsunderlag som omfattade mera än det i taxeringsvärdet ingående byggnadsvärdet, men det gällde där en oljeeldningsanläggning (se Skattenytt 1953 sid. 362), varför fallet inte torde böra tillmätas för stor betydelse i detta sammanhang.

Värdeminskningsavdrag å vissa byggnadsdelar; underhåll eller tillbyggnad.

Besvär av Stockholms stads Hantverksförening angående inkomsttaxering år 1954. — Vid beräkning av föreningens inkomst av annan fastighet medgav PN avdrag för hissmaskinerier med 5 % å anskaffningsvärdet, 87.590 kr. Föreningen hade yrkat avdrag för värdeminskning av hissar, inberäknat hisskorgar och gejdrar, med 10 % av ett sammanlagt anskaffningsvärde å 119.390 kr. KR och RR: ej ändring. — Vidare vägrade PN med 30.000 kr yrkat avdrag för kostnaden för uppsättande av en mellanvägg i fastigheten. Arbetet hade utförts i entréhallen, som ledde in till bl. a. en teaterlokal, för att avskilja teaterpubliken från övriga lokaliteter inom fastigheten, varigenom ett av brandmyndigheten sedan länge uttalat önskemål om ökat skydd mot eldfara blivit tillgodosett. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 9/3 1960.)

Jordstyckningsrörelse eller ej?

Besvär av TI angående godsägaren A:s inkomsttaxering år 1956. — A., som var ägare till ett säteri, hade under tidigare beskattningsår iordningställt ett område av fastigheten för jordstyckningsrörelse. Under beskatningsåret sålde A. förutom ett antal tomter från detta område jämväl ett avstyckat torp. Torpet, som tidigare tjänat som bostad åt en jordbruksarbetare å säteriet men numera var obehövligt för jordbruksdriften, låg 1,5 km från tomtområdet. — PN beskattade hela försäljningsvinsten, d. v. s. inte bara vinsten av tomtförsäljningen, som ostridigt var in-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33

komst av rörelse, utan också inkomsten genom försäljningen av torpet. — KR ansåg dock den sistnämnda försäljningen icke utgöra ett led i jordstyckningsrörelsen och undanröjde därför beskattningen i denna del. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 1/3 1960.)

Organisationskostnader.

Besvär av Västmanlands läns skogsägareförening u. p. a. angående inkomsttaxering år 1953. — Föreningen yrkade avdrag med 8.368 kr, avseende utgivna provisioner till ombud som förmedlat teckning av aktier i Skogsägarnas Cellulosa AB. Föreningen framhöll bl. a., att genom bolagets planerade fabrik överskottet på klenvirke av tall skulle kunna tillvaratagas samt att provisionen ävenledes utgjorde ersättning för ombudens arbete med att införskaffa fullmakter från de olika tecknarna med rätt för föreningen att föra deras talan på bolagets stämmor. — Avdraget vägrades. (RR:s utslag den 16/2 1960.)

Förvärv av fastighet genom köp eller gåva?

Besvär av studeranden L. angående inkomsttaxering år 1952. — L. hade i januari 1951 av sin fader, som var byggmästare, erhållit en hyresfastighet med taxeringsvärde av 520.000 kr mot övertagande av betalningsansvaret för intecknad gäld å 506.683 kr. Därefter hade L. under samma år avyttrat fastigheten till annan person för 640.000 kr. — PN beskattade L. för realisationsvinst genom försäljningen till belopp av 108.030 kr. Hos KR hävdade L. att hans fång till fastigheten utgjorde gåva och yrkade undanröjande av beskattningen. KR: ej ändring. RR yttrade: Av handlingarna i målet framgår, att överlåtelsen av fastigheten från L:s fader till L. angivits vara gåva samt att fastighetens värde överstigit beloppet av den intecknade gälden. Med hänsyn härtill och till övriga omständigheter i målet får L. anses hava förvärvat fastigheten genom gåva. Vid sådant förhållande har någon för L. skattepliktig realisationsvinst icke uppkommit genom försäljningen. (RR:s utslag den 21/1 1960.)

Anm.: Jämför RN 1954 nr 5: 2 och Skattenytt 1960 s. 181.

Yrkesmässig travrörelse.

Besvär av TI angående kassören M:s inkomsttaxering år 1954. M., vilken såsom enda inkomst uppgav lön med 15.153 kr, yrkade avdrag för underskott å travrörelse med 3.685 kr. Insprungna priser uppgick till 5.900 kr och utgifterna till 9.585 kr, varav tränararvoden 5.850 kr och insatser 1.882 kr. M. hade delvis själv tränat de tre hästar, som ingick i rörelsen, och hade för avsikt att hösten 1954 söka körarlicens. — PN vägrade avdrag för underskottet men KR, som ansåg M. ha bedrivit yrkesmässig travrörelse, medgav detsamma. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 13/1 1960.)

Förlust å fordran — kapitalförlust.

Besvär av Aktiebolaget E. Ångbryggeri angående inkomsttaxering åren 1955 och 1956. — Bolaget, som bedrev försäljning av läskedrycker m m, hade den 1/1 1951 hyrt ut vissa lokaler som blivit lediga genom driftsnedläggelse till ett annat helt fristående bolag, vilket ämnade använda lokalerna till säckfabrik. De omändringsarbeten som betingades av den nya fabrikationen skulle bekostas av hyresgästen, som i anledning därav av bryg-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33

geribolaget fick ett lån å 70.000 kr, vilket skulle återbetalas årligen genom en ökad hyra. Sedan fabrikationen kommit igång i de ändrade lokalerna, kom det förhyrande bolaget på obestånd — sedan dess direktör avlidit sommaren 1953 — och försattes slutligen i konkurs. Från sina förluster å affären avräknade bryggeribolaget bl a ett belopp motsvarande beräknad värdestegring å de uthyrda lokalerna genom sådana förbättringar, som kunde komma till nytta även i annan verksamhet än säcktillverkning, varefter bolaget yrkade avdrag för återstående belopp. Avdraget medgavs ej. (RR,s utslag den 13/1 1960.)

Skattskyldighet för försäljningsprovisioner.

Besvär av Å. angående inkomsttaxering åren 1952 och 1954. — Å. hade under flera år såsom handelsresande representerat tre firmor i modebranschen och deklarerat försäljningsprovisionerna såsom inkomst av tjänst. Sedan Å. den 30/8 1951 förvärvat aktierna i ett aktiebolag, hade han enligt uppgift träffat avtal med firmorna att försäljningsprovisionerna i fortsättningen skulle inbetalas till bolaget. Bolaget redovisade därefter i sina deklarationer inkomst från firmorna, i 1952 års deklaration 53.890 kr och i 1954 års deklaration 45.224 kr, samt i sistnämnda deklaration därjämte inkomst av försäljning av vissa fyllnadsartiklar med 14.941 kr. Å. upptog i sina deklarationer fr o m 1952 allenast lön från bolaget. — PN och KR fann att inkomsten av såväl försäljningsprovisionerna som försäljningen av fyllnadsartiklar tillkommit Å. personligen och beskattade honom för densamma såsom inkomst av tjänst. — RR fastställde beträffande 1952 års taxering det slut vartill KR kommit, enär bolaget, såvitt handlingarna i målet gåve vid handen, först den 30/8 1951 övertagit den verksamhet, som Å. tidigare bedrivit och i målet icke visats om eller i vad mån ifrågavarande provisionsinkomst uppkommit å sådan tid eller eljest under sådana omständigheter, att den borde upptagas till beskattning hos bolaget. Beträffande 1954 års taxering uttalade RR, att vad i målet förekommit icke gåve tillräcklig anledning att med avvikelse från deklarationen anse Å. i stället för bolaget skattskyldig för ifrågavarande provisioner och vinst å angivna försäljningsverksamhet. (RR:s utslag den 9/2 1960.)

Resekostnader och fördyrade levnadskostnader.

Besvär av grävmaskinisten N. angående inkomsttaxering år 1955. — N., som var gift och bosatt i Norsjö, uppbar lön med 13.275 kr och traktamente med 2.140 kr (8 kr/dag) under 266 dagars arbete utom hemorten, därav tre månader i Jörn (48 km från hemorten). Under den första månaden i Jörn hade N. övernattat där men sedan hade han dagligen rest mellan Norsjö och Jörn med egen bil. I deklarationen yrkade N. avdrag för rese- och fördyrade levnadskostnader med tillhopa 2.836 kr, därav för dagliga bilresor till och från samt mellan olika arbetsplatser 2.056 kr (= 822 mil à 2:50) och för fördyrade levnadskostnader vid övernattning i Ratu, Adak och Jörn under 120 dagar med 780 kr (= 120 dagar à 6:50). TI framhöll som anmärkningsvärt, att N. under de 2 månader, då han rest mellan Norsjö och Jörn, åsamkats resekostnader med 1.250 kr (500 mil à 2:50), under det att den fördyring han skulle fått vidkännas, om han istället bott kvar i

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33

Jörn, skulle ha uppgått till allenast c:a 325 kr (50 dagar à 6:50). — PN och KR medgav avdrag med 2.140 kr eller vad N. erhållit i traktamente. — RR ansåg, såvitt handlingarna i målet utmärkte, tillräcklig anledning icke föreligga att i berörda hänseende avvika från N:s deklaration. (RR:s utslag den 3/3 1960.)

Stipendium eller ej.

Besvär av filosofie doktorn S. angående inkomsttaxering år 1954. — S., som var docent i försäkringsmatematik och statistik, beskattades av TN för ett från ett försäkringsbolag erhållet bidrag till vetenskapligt forskningsarbete å 12.000 kr. S. hade fått dylikt bidrag under tiden 1/7 1951—30/6 1958. S. hade inte varit anställd hos bolaget under denna tid men väl under åren 1935—1947. — Hos PN åberopade S. bl. a. ett uttalande av 1944 års allmänna skattekommité i SOU 1950:21, att docentstipendier alltjämt borde vara skattepliktig inkomst och att i andra fall stipendier, avsedda att möjliggöra forskning, enligt kommitténs mening borde vara undantagna från skatteplikt. Vidare uppgav S., att han erhållit bidraget för att meritera sig för säkrande av professuren i försäkringsmatematik, vilken beräknades bli ledig år 1958 genom innehavarens avgång med pension, att han i sin forskning hade full frihet samt att försäkringsbolaget icke hade någon rätt till hans forskningsresultat. — PN fastställde TN:s beslut. — KR förklarade i sitt utslag uttryckligen, att bidraget å 12.000 kr ej kunde anses utgöra sådant stipendium, som enligt 19 § KL räknas såsom icke skattepliktig inkomst för mottagaren, samt att S. icke heller av annan grund kunde vara frikallad från skattskyldighet för beloppet. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 9/3 1960.)

Sam- eller särtaxering av makar.

Besvär av landsbibliotekarien J. och hans hustru angående inkomsttaxering år 1952. — Mannen J. bodde i S. och hade där en våning om fyra rum och kök samt kammare, under det att hustrun, som var läroverksadjunkt, med makarnas minderårige son och hembiträde bodde i två rum och kök samt kammare i F., 32 km från S. Buss- och tågförbindelserna medgav inte att båda makarna kunde bo på endera platsen. De träffades endast mellan kl. 14 lördag och kl. 19.30 söndagar i S. och vid enstaka tillfällen under veckan i F. Ferierna tillbringade makarna endast delvis tillsammans. — PN samtaxerade makarna. — Hos KR yrkade makarna J., att de måtte särtaxeras, eller, om detta yrkande inte kunde bifallas, att hustrun måtte medgivas avdrag för kostnader för hyra av bostad i F. samt för resor mellan F. och S. med tillhopa 2.104 kr. — KR gjorde ej annan ändring i PN:s beslut än att hustrun medgavs avdrag i yrkat hänseende med ett såsom skäligt ansett belopp av 1.200 kr. — RR — där makarna J. yrkade särtaxering: ej ändring (RR:s utslag den 8/3 1960.)

Sam- eller särtaxering av makar.

Besvär av sjökaptenen I. och hans hustru angående inkomsttaxering åren 1954—1957. — Makarna I. hade varit gifta sedan 1950 och hade ett barn. Mannen, som var befälhavare på fartyg med utomeuropeiska destinationer, hade under de ifrågavarande fyra beskattningsåren varit i Sverige fyra månader kring årsskiftet 1953/54, den 6 februari—mars 1955 och 10 dagar under 1956. Makarna

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33

hade då bott på pensionat eller i hustruns våning i S. Hon var anställd vid ett närliggande läroverk och hade husföreståndarinna anställd. — TN samtaxerade makarna. PN, KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 8/3 1960.)

Anm.: Jämför RÅ 1957 not. 1832 (Skattenytt 1958 s. 88), där mannen — också sjökapten — i motsats till ovanstående fall hade egen bostad i Sverige, ehuru på annan ort än den där hustrun bodde, och där det blev särtaxering.

Likställighet med ägare.

Besvär av Ingrid J. angående förmögenhetstaxering år 1953. — Enligt testamente av sin fader ägde Ingrid J. under sin livstid åtnjuta avkastningen av vissa aktier, under det att äganderätten tillagts fyra av hennes syskon. — PN ansåg Ingrid J. jämlikt 7 § f) förordningen om statlig förmögenhetsskatt likställd med ägare till aktierna och följaktligen skattskyldig för aktiernas förmögenhetsvärde. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 24/2 1960; en ledamot ville beskatta Ingrid J. endast för det kapitaliserade värdet av aktiernas avkastning.)

Anm.: Jämför RÅ 1956 not. 470 (Skattenytt 1957 sid. 36).

Periodiskt understöd: avdragsgillt eller ej?

Besvär av förvaltaren G. angående inkomsttaxering år 1953. — PN i Ö. län förvägrade G. ett med 1.200 kr yrkat avdrag för periodiskt understöd till G:s sonhustru. KR lämnade av G. häröver anförda besvär utan bifall med följande motivering: Av handlingarna i målet inhämtas att G. utgivit understöd till sonhustrun med 200 kr i månaden från och med juli månad 1954, då hon ingick äktenskap med G:s son, till årets utgång och att under samma tid sonhustruns fader lämnat enahanda understöd till G:s son. Med hänsyn till föräldrar lagligen åvilande underhållsskyldighet mot barn samt omständigheterna i målet får det anses, att det av G. utgivna understödet utgått till G:s son. Då denne under år 1954 bedrivit studier vid högre allmänt läroverk, äger G. enligt 20 § KL icke åtnjuta avdrag för nämnda understöd. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 3/3 1960.)

Anm.: Fadern till G:s sonhustru erhöll av PN i V. län avdrag för det till G:s son lämnade understödet. Sistnämnda PN synes ha bortsett från den omständigheten att understödet angivits avse svärsonen och ansett det ha utgått till givarens egen dotter, som icke bedrivit studier under 1954. — Jämför RÅ 1958 not. 1478, där avdrag vägrades för periodiskt understöd till svärson, som idkade universitetsstudier, trots invändning att understödet varit avsett att bidraga till levnadskostnaderna i äktenskapet och att svärsonen bestridit sina studier med hjälp av kapital, som avsatts av hans föräldrar.

Avdrag för nedsatt skatteförmåga.

Besvär av Hulda A. angående inkomsttaxering år 1956. — Hulda A. hade under beskattningsåret lyft 2.724 kr i folkpension, 200 kr i pension från ett företag och 338 kr i bankränta. Hon hade bostad om ett rum och kök i en av henne till ¼-del ägd fastighet (¼-del av taxeringsvärdet var 12.750 kr). Därjämte hade hon i bank innestående 11.630 kr, vilket belopp under beskattningsåret ökat genom att 1954 års ränta lagts till kapitalet. PN och KR vägrade yrkat avdrag för nedsatt skatteförmåga men RR ansåg Hulda A., vilkens

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33

huvudsakliga inkomst utgjorts av folkpension, berättigad till avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga vid taxeringen till kommunal inkomstskatt med 600 kr. (RR:s utslag den 1/3 1960.)

Anm.: Innehavet av bankmedel har alltså i detta fall inte ansetts hindra avdrag för nedsatt skatteförmåga.

Ackumulerad inkomst som överstiger beskattningsbar inkomst.

Besvär av TI samt köpmannen E. angående ackumulerad inkomst. — PN, som beräknat E:s vinst vid överlåtelse av en turisttrafikrörelse till 113.220 kr, fördelade vid skatteberäkning för ackumulerad inkomst hela denna vinst med lika delar på taxeringsåren 1948—1955, d. v. s. på åtta år, och fastställde skatten — felaktigt uträknad — till 25.582 kr. — Hos KR yrkade E., som påstod att han drivit rörelsen även före 1948, att vinsten skulle fördelas på 10 år. — KR fann ej skäl göra annan ändring i PN:s beslut än att, som ifrågavarande vinst, 113.220 kr, överstege den till statlig inkomstskatt beskattningsbara inkomsten, 105.290 kr, samt sistnämnda belopp bort läggas till grund för fördelningen å taxeringsåren 1948—1955, den uträknade statliga inkomstskatten fastställdes till 23.017 kr. — RR, där E. fullföljde sin talan och TI yrkade fastställelse av PN:s beslut, ogillade E:s besvär och förklarade beträffande TI:s besvär, att den ackumulerade inkomsten, oavsett om den överstege den vid taxeringen för statlig inkomstskatt fastställda beskattningsbara inkomsten, skulle läggas till grund för den särskilda skatteberäkningen för ackumulerad inkomst. Den statliga inkomstskatten bestämdes på grund därav av RR till 23.958 kr. (RR:s utslag den 9/3 1960.)

Anm.: Hela den ackumulerade inkomsten har ansetts skola fördelas på de åtta åren, trots att den beskattningsbara inkomsten varit lägre. Härvid har RR intagit samma ståndpunkt som i sitt utslag den 19/11 1959 på besvär av bryggeriägaren A., se Skattenytt 1960 sid. 147. En fördelning av vinsten, som synes ha motsvarat återvunna värdeminskningsavdrag, på det antal år under vilket avdragen åtnjutits för olika tillgångar enligt den princip som kommit till uttryck i RÅ 1959 ref. 8 (Skattenytt 1959 sid. 321) skulle ha medfört en betydligt högre skatt än den av PN beräknade. RR verkställde emellertid endast den tekniska rättelse, som föranleddes av TI:s yrkande.

Allmänna undervisningsverk eller liknande?

A. Besvär av Centralförbundet för nykterhetsundervisning angående inkomsttaxering år 1955. — Förbundet, som utgör en sammanslutning av i Sverige arbetande nykterhetssällskap m fl och vars styrelse till hälften utses av Kungl. Maj:t, beskattades av PN för inkomst av rörelse och av kapital samt för förmögenhet. Förbundet hade invänt, att förbundet huvudsakligen hade statlig karaktär, att verksamheten nästan helt finansierades av allmänna medel samt att, därest 53 § 1 mom. b) KL icke kunde tillämpas, förbundet borde vara att hänföra till allmänt undervisningsverk eller till sammanslutning, som hade till ändamål att lämna understöd för beredande av undervisning. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 30/3 1960.)

Anm.: Jämför RÅ 1948 not 35 (NTF) och 1957 not 2478 (Stiftelsen Svenska kvinnors Djurskyddsförening).

B. Besvär av AB Lyceum angående

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33

taxering år 1954—1955. — Skolan, som är uppdelad i en statsunderstödd del (gymnasium) och en helt privatdriven del (småskola och kindergarten) ansåg sig såsom varande allmänt undervisningsverk frikallat från skattskyldighet. Bolaget framhöll bl a att det icke lämnat någon utdelning sedan 1945/46 och att det som villkor för statsbidrag föreskrivits att sådan utdelning icke finge ske av eventuellt överskott på den statsunderstödda delen. — PN biföll bolagets yrkande och undanröjde av TN åsatt taxering. — KR, varest TI anförde besvär, fastställde emellertid TN:s beslut, enär bolaget icke kan anses hänförligt till sådana rättssubjekt som avses i 53 § 1 mom. d) KL och bolagets inkomst av skolverksamhet, såvitt handlingarna i målet utmärkte, icke blivit av TN för högt beräknad. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 30/3 1960.)

Anm.: Jämför RÅ 1940 not 388 angående AB Osby samskola och RÅ 1959 not 406 angående AB Bergslagets praktiska skolor — samma utgång.

Restavgift: avdragsgill?

Besvär av Aktiebolaget Helge Johansson angående inkomsttaxering år 1952. — Bolaget, som påförts restavgift med 184 kr, yrkade vid sin inkomsttaxering avdrag för restavgiften och framhöll därvid att denna till sin karaktär närmast vore att anse såsom en ränteutgift. PN vägrade avdrag. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/2 1960.)

Fråga om ränta å restituerad kupongskatt.

Besvär av direktören W. — Sedan KR genom lagakraftvunnet utslag den 20/4 1955 befriat W. från skyldighet att erlägga honom påförd kupongskatt, och ÖÄ därefter till W. utanordnat beloppet ifråga, hemställde W. den 16/12 1955 hos ÖÄ att erhålla ränta å beloppet, beräknad efter 5 % från inbetalningsdagen till den 17/11 1955, då skattebeloppet återbetalats. — ÖÄ avslog framställningen. — Hos KR fulföljde W. talan och anförde att ränta borde utgå på grund av bestämmelserna i KF den 2/5 1919 angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m m. — KR: ej ändring, enär KF om kupongskatt ej innehölle några bestämmelser om räntegottgörelse vid restitution av i målet ifrågakommet slag, samt den av W. åberopade KF icke kunde anses vara i förevarande fall tillämplig. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 25/2 1960.)

Anm.: Jämför RÅ 1955 ref. 31 och 1952 not. 1225.

Underhåll eller grundförbättring?

Besvär av ingenjören S. angående inkomsttaxering år 1953. — PN medgav avdrag för kostnader för "reparation av hemmanets utfartsväg" med 2.376 kr i stället för av S. yrkade 4.751 kr. S. framhöll, att vägen begagnats och underhållits i århundraden och avsatts såsom byns enda utfartsväg vid laga skifte år 1847 samt att övervägmästaren i länet såsom sakkunnig förklarat att endast tillförsel av en större grusmängd skulle avhjälpa tjälskott och grusets försvinnande i leran. TI uppgav, att byvägarna ända in i sena tider torde ha bestått endast av kärrspår i marken och någon dikning på sanka ställen samt att intet talade för att någon form av vägbyggnad tidigare förekommit. Under 1952 nedlagda kostnader avsåge åtminstone till viss del en "konstruktion" av vägbanan. — KR: ej utredning. — RR lämnade besvären utan bifall. (RR:s utslag den 10/3 1960.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:33